

Ví - tej, hos - te nej - vzáct - něj - ší, můj slad - ký Je - ží - ši,
 slad - ký Je - ží - ši,
 slad - ký Je - ží - ši,

pří - te - li mně nej - mi - lej - ší, žá - dou - cí Je - ží - ši,
 žá - dou - cí Je - ží - ši,
 žá - dou - cí Je - ží - ši,

na te - be la - ska - vé - ho.
 ví - tej do srd - ce mé - ho, na te - be la - ska - vé - ho.
 do srd - ce mé - ho, na te - be la - ska - vé - ho.
 do srd - ce mé - ho,

1. Vítej, hoste nejvzáctnější,
 můj sladký Ježíši,
 příteli mně nejmilejší,
 žádoucí Ježíši,
 vítej do srdce mého,
 na tebe laskavého.

2. Ó pravý Bože z výsosti,
 ó jak se snižuješ!
 Že z trůnu tvé velebnosti
 do mých ust zstupuješ,
 ve mne chceš přebývati,
 trůn sobě udělati.

3. Ej srdce mé otevřené
 tobě obětují,
 k tvému obydlí spravené
 laskavěť daruji.
 Nedlí do něho vjíti,
 je sobě zosobiti.

4. Na to toliko naříkám,
 že hříchům sloužilo,
 s hořkým pláčem toho pykám,
 že skreješ d'áblův bylo.
 Ó dobrý Boží Synu,
 odpusť mou těžkou vinu!

5. Na stotisíckrát lituji
 všech mých nepravostí,
 budoucí život slibuji
 oddati na ctnosti.
 Co ty nechceš, nechťíti,
 hřích v ošklivosti míti.

6. Rač, ó štědrý Dařiteli,
 mně tvou milost dáti,
 ať vše, co tvůj rozkaz velí,
 mohu vykonati!
 Dej ctně zde živu býti,
 v tvé milosti umříti.